

"La vida caputxina m'ofereix totes les possibilitats per ser feliç"

Dv, 5/12/2014 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR/Igualada) Entrar per la porta del [convent dels caputxins d'Igualada](#) significa 'parar el temps'; parar el temps per la sensació de quietud, humilitat, contemplació i silenci que t'envaeix quan hi entres. **Fra Juan Felipe** ens espera; el [proper diumenge 7 de desembre](#) professa els vots solemnes com a caputxí i volem saber una mica sobre la seva història i sobre la seva tria que, d'entrada, no sembla fàcil.

Colombià de naixement en una família que li va ensenyar la vivència cristiana real. El seu primer contacte amb els franciscans és a l'escola, on cursa els estudis, i on comença a sentir a parlar sobre **Sant Francesc** i **Santa Clara**, de la mà d'uns frares que, com ell avui, vestien l'hàbit marró i les sandàlies. Estudia treball social i això el porta a Europa, a Itàlia, per estudiar alguns cursets de la seva carrera. Les anades i tornades a Europa el portaran un any a no presentar-se al curs a Itàlia i anar directament a Assís, on "demano la intercessió de Déu per dedicar-me a servir a l'Evangeli". D'Assís arriba a Barcelona on, un dia entrant a l'església de Pompeia dels caputxins a Barcelona, sent la necessitat de parlar amb el caputxí confessor i explicar-li els seus neguits, aquell anhel "del cap i del cor", afirma Fra Felipe.

Comença així un procés de formació i acompanyament que el porten avui, amb 42 anys, a dir un sí definitiu; un sí que per ell representa "la donació a Déu i a la fraternitat". Una decisió -la d'optar per la vida caputxina- que, per ell, és un gran regal i que el porta a afirmar que "li ofereix totes les possibilitats per ser feliç". Des del setembre casa seva és el convent d'Igualada, on hi conviu amb quatre frares més.